

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

11. Episcoporum iuri nihil est derogatum ob honorarios titulos, & priuilegia particularia, & c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

correctione agitur, omni & quacunq; appellatione, seu querela, etiam ad Sedem Apost. interposita remota, quæ executionem nullo modo impedire, aut suspendere valet, posse procedere, punire, & exequi, dummodo procedat sine processu, & sine scriptis, etiam carcerando, & carceratos detinendo, tunc enim si carcerati appellauerint, posse iudicem appellationis cognoscere de prætenso excessu in corrigendo, interim tamen non impediri, aut suspendi executionem eorum, quæ ab Ordinario sunt decreta, de quo supra *sess. 13. de reformat. cap. 1. num. 5.*

3. Vnde Episcopo formato processu, & seruatis seruandis procedente non habere locum huius decreti dispositionem, refert decifum Franc. L eo d. num. 77. tunc enim appellationem quoad vtrumque effectum admitti dixi supra *sess. 13. de reformat. cap. 1. post num. 7.*

4. Dari tamen appellationem, si Episcopus in visitatione procedat in exemptos, seu aliàs priuilegiatos contra eorum priuilegia, resoluit Marches. *dict. num. 78.* Aloys. Ricc. d. *resol. 7. num. 3. vers. verum.* Ego ipse d. *allegat. 73. num. 34.* & citati supra *sess. 13. de reformat. cap. 1. num. 5. in fine.*

5. *a. Etiam tanquam Sedis Apost. delegati.* An in dubio procedere censeantur vt delegati? vide Nauarr. *conf. 32. num. 8. de sentent. excommuni. in antiq. Monach. de presump. lib. 2. pres. 17. num. 4.* Mascard. *de probat. concl. 945. num. 15.* Cened. *ad Decretal. collect. 157. num. 1. metipsum de officio. & potest. Episcopi part. 3. alleg. 92. num. 10. eum seqq.*

6. *β. Quæ illis ex prudentia sua, &c.* Episcopum non teneat visitationem concludere intra certam, & determinatum tempus, neque ad hoc Concilium vllum prescriptis, sed reliquisse arbitrio Episcopi, illudque debere esse discretum, & moderatum, refertur decifum Aloys. Ricc. in *praxi rerum fori Eccles. decif. 717. in 1. edit. aliàs resol. 608. num. 1. in 2. edit. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 113.* Ego ipse *dicta alleg. 73. num. 39.*

7. Posse tamen ipsum Episcopum præstituerè terminum Archidiacono ad visitationem expediendam, & prescribere comitatum, & equitatum, ne oneri sit Ecclesijs, quas visitauerit, asserit resolutum Piasec. in *praxi Episcop. part. 2. cap. 3. vbi de visitatione quorundam exemptorum, num. 62. pag. 213.* quem refero Ego ipse d. *alleg. 73. num. 39.*

γ. Aut vlla inhibitiõ. &c.] Intelligit Salzed ad Bernard. in *praxi. Canon. cap. 79. littera B. vers. est tamen circa superiora,* vt hoc Decretum procedat quando iudex superior non iustificata appellatione, nec visis actis processus inferiore non inhibere contendit; sed si postquam appellatio iustificata fuerit ex processu iam ad tribunal appellationis delate inhibitiõ concessa fuerit, erit obtemperanda; nec poterit inferior iudex ad suæ sententiæ executionem procedere, aliter quidem Superiorum iudicum auctoritas & potestas non vulgarem iacturam pateret, dareturque causa inferioribus iudicibus, vt prohibito iudicarent, & multis causis appellationis auxilium nihil proficeret, & alia multa incommoda sequerentur, quæ prorsus aliena sunt à mente sancti Concilij Hactenus Salzedo.

8. *δ. Appellatio.*] Suspensiuæ scilicet, & non deuolutiuæ,

vt per Villadieg. in *speculo visitat. fol. 35. num. 31.* Erasmi. à Cochier de *iurisd. Ordin. part. 2. q. 14. num. 5.* Thom. Valasc. *allegat. iuris tom. 1. alleg. 70. num. 5. in fine.* contra Gonzal. Mendez de Cabedo *diuers. argument. lib. 1. cap. 19. a num. 8.* existimantem in causa visitationis effectum suspensiuum appellationis tolli solum vbi agitur de correctione morum. Verum hac in re optime Narbona *l. 59. gloss. 1. num. 148. tit. 4. lib. 2. Recopil. distinguit inter sententiam diffinitiuam, & interlocutoriã, itaut in causis visitationis à sententia diffinitiuã quoad effectum suspensiuum tantum appellari prohibeatur, supr. sess. 22. cap. 1. de reformat.* à sententia autem interlocutoriã in causis visitationis non solum quoad effectum suspensiuum, sed etiam quoad effectum deuolutiuum appellatio interdicitur, & refert quod proposito dubio in sacra Congregat. An quod statuitur decreto Concilij *sess. 13. cap. 1. ne in causis visitationis, & correctionis, siue habitatis, & inhabilitatis, nec non criminalibus ab Episcopo ante definitiuam ab interlocutoriã, vel alio quocumque grauamine appelletur, ita intelligendum sit vt nullatenus appellari & cognosci possit de grauamine huiusmodi, vel potius quod citra præiudicium curis causæ coram Episcopo, possit Metropolitanus cognoscere de grauamine ante definitiuam, & ad effectum prædictum absque vlla inhibitione mandare simpliciter quod sibi transmittatur copia processus expensis appellantis? Respondit non posse Metropolitanum cognoscere de grauamine ante definitiuam, nec mandare vt sibi transmittatur copia processus.*

9. Si in visitatione appellari contigerit ab Episcopo suffraganeo, etiam tanquam Sedis Apost. delegato, debere appellari ad Metropolitanum quoad effectum deuolutiuum, non quoad suspensiuum, refertur decifum Piasec. d. *cap. 3. num. 61.* Zerol. in *praxi Episcop. part. 2. verb. visitatio §. 3.* Aloys. Ricc. in *praxi aurea resol. 449. num. 2. prope fin.* Ego ipse *dicta allegat. 37. num. 35. & alleg. 92. num. 14.*

10. Episcopus quando ex Concil. Tridentin. procedit vti Sedis Apostol. delegatus in causis, quæ sub eius iurisdictione non comprehenduntur, non potest ab eo nisi ad Sedem Apostol. appellari, neque ex hoc inferioribus iudicibus vllum sit præiudicium, refert decifum Garc. de *benefic. part. 4. c. 5. num. 12.*

11. *α. Sen querela, &c.*] Non posse Episcopum in visitatione recusari tanquam suspectum, dum tamen in ea processum non compleat, & se intra visitationis terminos contineat, sicut etiam in preparatoria inquisitione non posse vt suspectum recusari, neque probatione, vel allegatione suspicionis impediri quominus pœna extraordinaria, quæ morum correctiõnem, & emendationem respiciat, visitatos, asserit decifum Garc. *part. 3. cap. 2. num. 198.* Gabr. Pereira de *manu Regia part. 1. cap. 7. num. 18.* Salgado de *protecc. Regia part. 2. cap. 15. nu. 63.* Mendez de Castro in *praxi Lusitana part. 2. lib. 2. cap. 3. numer. 35.* vbi cum Gabr. Pereira citato loco, subdit visitatorem posse tanquam suspectum recusari, quando ante visitationem fuerat iam iudicatus suspectus. Armendar. in *addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 61. §. 2. num. 7. & 8. vbi num. 34.* fecus dicit si in visitando modum excesserit, refero Ego ipse d. *allegat. 73. num. 38.* vbi ad litteram transcripti quoddam Breue Pauli V. fel. rec. super hoc transmissum Reuerendis. Episcopo Portugal. *sub dat. 29. Octobris 1610.*

Episcoporum iuri nihil est derogatum ob honorarios titulos, & priuilegia particularia, nisi, &c.

C A P V T X I.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Protozonarij an & quando exempti sint à iurisdictione Episcopi.
- 3 Protozonarius honorarius tam in ciuilibus, quam in criminalibus causis fori priuilegio gaudet.
- 4 Referendarij de numero sunt exempti.
- 5 Referendarij cedunt præcedentiam Auditori Confidentiarum.
- 6 Subcollectores spoliatorum tam in officio, quam post ab Ordinarij iurisdictione exempti sunt.
- 7 Subcollectores non possunt visitari nec corrigi ab Episcopo.

8 Oblati

- 8 Oblati privilegio & exemptione quando gaudeant.
 9 Capellani Regij exempti sunt à iurisdictione Ordinarij, si actu fuerint seruietes in Capellis Regijs.
 10 Fratres S. Ioannis Hierosol. possunt dare dimissionarias clericis inseruietibus in eorum Ecclesijs.
 11 Curam animarum exercentes etiam in Parochiali-

bus Hierosol. Religionis tenentur accedere ad Congregationes, quæ in iussu Episcopi ad casus conscientie differendos habentur.

- 12 Eques Hierosol. si incidat in excommunicationem can. si quis suadente, potest Episcopus præcipere omnibus Parochis, & Sacerdotibus ne eum admittant intra Ecclesias ipsi Episcopo subiectas.

a Suprà sess. 6. cap. 3.

Quoniam priuilegia & exemptiones quæ varijs titulis plerisque conceduntur, hodie perturbationem in Episcoporum iurisdictione excitare, & exemptis occasionem laxioris vitæ præbere dignoscuntur, decernit sancta Synodus, vt si quando iustis, grauibus, & ferè necessarijs suadentibus causis, aliquos honorarijs titulis a Protonotariatus, Acolytatus, Comitatus Palatini, Capellani Regij, aut alijs huiusmodi in Romana Curia, vel extrà insignibus decorandos esse placuerit, & necnon alios, cuiuscumque monasterio oblatos, vel quomodocumque addictos, aut sub nomine seruietium militijs, seu monasterijs, hospitalibus, collegijs, aut quocumque alio titulo assumi, nil ex ijs priuilegij detractum esse Ordinarijs intelligantur, quo minus ijs, quibus ea iam concessa sunt, vel in posterum concedi contigerit, ipsis Ordinarijs tanquam Apostolica Sedis delegatis, plene in omnibus & quo ad Capellanos Regios, iuxta constitutionem Innocentij I I. quæ incipit, Cum Capella, subiecti existant, & exceptis tamen ijs, qui prædictis locis, & aut militijs actu seruiunt, & intra eorum septa, ac domos resident, subque eorum obedientia viuunt, siue iis, qui legitime, & secundum regulam earundem militiarum professionem fecerint, de qua Ordinario constare debeat, non obstantibus priuilegijs quibuscumque, & etiam religionis sancti Ioannis Hierosolymitani, & aliarum militiarum. Quæ verò priuilegio residentibus in Curia Romana, vigore Eugenianæ Constitutionis, aut familiaritatis Cardinalium competere solent, & ea in ijs, qui beneficia Ecclesiastica obtinent, ratione prædictorum beneficiorum minimè intelligantur, sed Ordinarii iurisdictioni subiecti permaneant, non obstantibus quibuscumque inhibitionibus.

b Cap. cum capella extra de priuileg. De re tra lib. 5. tit. 3. c. 16.

c Cap. diuina de priuileg. in extr. comm.

1. Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 8. num. 1. & cap. 11. num. 1. & cap. 20. num. 16. Flam. Paris. de resignat. benefice. lib. 3. quæst. 11. num. 5. Franc. Leon. in thesaur. fori Eccles. part. 2. cap. 2. num. 78. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 64. art. 4. & 9. 108. art. 3. Aldrete in allegat. pro omnimoda Religionum exemptione part. 1. cap. 6. num. 2. Erasmi. à Cochier de iurisd. Ordinarij in exemptos part. 1. quæst. 18. num. 8. nouissime Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure depromptas, & per Concil. Tridentin. innouatas, consti. 21. pag. 248. cum seqq. vbi innouari dicit cap. cum capella, de priuileg. per textum Concilij in præsentia, & vnum ac alterum multipliciter explicat, latè Modern. de supplicat. ad sanctissim. part. 2. cap. 15. à num. 13.

2. a Protonotariatus. An & quando Protonotarij exempti sint à iurisdictione Episcopi, vide Mandos. de signatura gratia, sub tit. Protonotarij, Anton. de Prætis de iurisd. cap. 8. Erasmi. à Cochier de quæst. 18. metipsum de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 74. num. 30. cum seqq. Sel. in select. canonic. c. 71. num. 2. vbi asserit in Papien. 14. Decembris 1630. fuisse decimum Protonotarium Apost. in civilibus esse exemptum quoad causas excedentes summam 25. ducatorum ex Bulla S. Leonis X. quia Concilium in præsentia non derogat priuilegijs Protonotariorum, nisi in causis criminalibus.

3. Protonotarius honorarius tam in civilibus, quam in criminalibus causis fori priuilegio gaudet, etiam si Ecclesiæ non interuiat, Sel. d. cap. 71. num. 3. attestans ita decimum sub die 9. Julij 1626. & quamuis non sit adscriptus seruitio altius Ecclesiæ, ex eodem Sel. dicto loco, vbi refert sic fuisse resolutum in Toletana 27. Martij 1632. De Protonotarijs titularibus aliqua dixi in tract. de Canonis c. 5. num. 54. & cap. 18. nu. 24. & nouissime in canonicis decisionibus verb. Protonotarius.

4. Referendarios de numero esse exemptorum dicit Zerol. in praxi Episcop. part. 2. verb. Referendarij, subsunt tamen locorum Ordinarijs ratione beneficiorum, quæ habent in partibus, vt per Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 30. quem refero Ego ipse de officio & potest. Episcopi part. 3. alleg. 74. à num. 30.

5. Referendarios cedere præcedentiam Auditori Confidentiarum, tenet Sel. d. cap. 71. num. 8. asserens ita decimum per S. Congreg. Rit. sub die 6. Decembris 1621. Et illos extra Ecclesiã, præcedere debere Canonis, & Dignitatibus, asserit idem Sel. citato loco, attestans sic celsuisse eandem S. Congreg. in Veronen. 6. Iunij, & 4. Julij 1626.

6. Subcollectores spoliatorum tam in officio, quam post ab Ordinarij iurisdictione exemptos esse, idque in vim Bullæ sanctæ mem. Gregorij XIII. resolut Sel. d. c. 71. num. 10. vbi refert ita censuisse S. Congreg. Episcop. & Regul. in Egitanien. 15. Julij 1616.

7. Subcollectores igitur non posse visitari, nec corrigi ab Episcopo referunt decimum Garc. de benefice. part. 3. cap. 2. num. 198. in 18. declar. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra l. 1. tit. 6. de visitat. num. 80.

8. Necnon alios cuiuscumque Monasterio oblatos, &c. Oblatos priuilegio, ac exemptione ita demum debere potiri si in forma iuris valida perpetuò, irrevocabili, plene & cum effectu se ipsos, & bona sua omnia, præsentia, & futura, nulla prorsus, quamuis minima, eorum portione, neque in proprietatem, neque in vsum fructum sibi reseruata Religionis obtulerint, & habitum aliqualem mutauerint, refero decimum Ego ipse in tract. de iure Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 2. paulo post. princ. in vers. de oblatis, vbi addo quod si omnia prædicta simul non concurrant, neque fori priuilegio, neque immunitate à secularibus exactio- nibus frui posse.

9. Tanquam Apost. Sedis delegatis. Vnde ex facto dicitur Sacram Congreg. in quadam controuersia Collegiatæ Ecclesiæ S. Michaelis Lucensis respondisse, quod licet visitari non posset Ecclesiæ ratione fundationis, & donationis, vitote exempta ab Episcopo vt Ordinario, visitari tamen posset ab eodem Episcopo tanquam Sedis Apost. delegato, vt refert Stephan. VVeyms d. consti. 21. num. 11. subdens eandem delegatorum Sedis Apost. potestatem adhuc attribuisse Tridentinam Synodum sess. 6. de reform. c. 3. & sess. 14. de reform. c. 4. Episcopis Diocæsanis quoad ius visitandi, corrigendi, & puniendi indifferenter omnes non obstantibus quibuscumque exemptionibus, & priuilegijs, quia per illa iurisdictione Episcopalem voluit impediri non posse, & idem Stephan. VVeyms citato loco num. 12. aduertit quod quando Ordinarij delegatam iurisdictionem exercere voluit contra exemptos, consulto exprimunt in procedendo, cum in dubio sola ordinaria, non vero delegata iurisdictione processisse censeretur, & num. 13. affirmat eandem delegatam potestatem exercere non posse Vicarium generalem Episcopi vigore suæ ordinariæ iurisdictionis, neque Capitulum Cathedralis, Sede Episcopali vacante.

10. Et quoad Capellanos Regios, &c. Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. c. 11. nu. 1. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verb. exempti, latè

latè Aloyf. Rîcc. in praxi part. 4. refol. 493. cum seqq. Steph. VVeyms d. confit. 21. n. 16. vbi dicit Capellanos Regios tunc demum vti posse exemptione ab ordinaria iurisdictione, si actu fuerint seruientes in capellis Regijs, non etiam si extra illas degant. Erasmi. à Cochier d. p. 1. q. 3. 2. n. 9. vbi subdit quòd isti Capellani ratione beneficiorum, quæ alibi obtinent, subsunt Episcopo, & citat Mandos. de signatura gratta. tit. Exemptiones, in fine Zerol. in d. praxi Episcop. part. 1. verb. Exemptio §. 2.

De exemptione per summos Pontific. concessa Capellanis Regiæ Capellæ Vlixbonen. latè agit Cabed. de patronatibus Regia Corona. cap. 43. per tot.

Exceptis tamen ijs, &c.] Vide Fr. Emman. dicto tom. 2. quæst. 62. art. 14. & quæst. 67. art. 4.

10. *Aut Militijs actu seruiunt.* [Notat Stephan. VVeyms d. confit. 21. num. 9. pag. 255. Ordinum Militarum priuilegijs & exemptionibus gaudere nõ posse nisi actu Militiæ, & in domibus illius, & sub eius obedientia inferuientes, & quòd probauerint se in ea legitimam emisisse professionem, alioquin Ordinarij Diocæsani fundaram habebunt intentionem contra eos, & eorum clericos procedendi iuxta decreta Concilij Trident. sess. 6. c. 3. & sess. 14. c. 4. & hoc decreto, additque ex Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. exemptio q. 3. quòd inferuientes Religioni S. Ioannis Hierosolymitani, vel alteri ex Militaribus eius exemptionibus non gaudent, nisi habuerint qualitates, & circumstantias sequentes. Primam, vt re ipsa, atque actu reali seruiant Ecclesiæ Ordinis Militaris exempti. Secundam, vt resideant in domibus sui Ordinis, & intra

septa illarum. Tertiã, vt sub obedientia Ordinis vuant. Quartam, vt professionem fecisse debeant secundum regulã ipsarum Militarum. Quintam, quòd de premissis teneantur fidem facere, apud Ordinariũ diocæsani. Fratres S. Ioannis Hierosolymitani non posse dare dimissorias clericis inferuientibus in eorum Ecclesijs, ad eum finè vt possint ordinari, refert decisũ Sel. d. c. 71. n. 15.

Curam animarum exercentes, etiam in Parochialibus Hierosolymitanæ Religionis, teneri accedere ad Congregationes, quæ iussu Episcopi ad casus conscientiæ differendos habentur, resoluit Sel. cap. 71. num. 17. attestans ita fuisse decisum sub die 4. Martij 1598.

¶ Etiam Religionis S. Ioannis Hierosolymitani, &c.] Vide Fr. Emman. quæst. regular. tom. 1. quæst. 65. art. 17.

12. *Eques Hierosolymitanus suum Parochum publicè alapa percussit, & citatus ab Ordinario, sua priuilegia opposuit, in quo casu refert decretum Sel. d. cap. 71. nu. 20. non posse Ordinarium exercere vllam iurisdictionem, neque excommunicando, neque declarando excommunicatum, quia ex priuilegio exemptus est, vt in hoc decreto; tamen ex quo ipse ob talem percussorem incidit in excommunicationem can. si quis suadente diabolo, posse Episcopum præcipere omnibus Parochis, & Canonicis, & alijs Sacerdotibus, ne eum admittant intra Ecclesias ipsi Episcopo subiectas.*

¶ Ea in his, qui beneficijs, &c.] Respectu beneficiorum Ordinarij iurisdictioni subsunt exempti, minime inhibitione aliqua obstante, Seraph. decis. 595. Modern. de supplicat. ad Sanctiss. part. 2. cap. 15. num. 14.

De atate, & qualitate suscipiendorum in Ecclesijs Cathedralibus, & professione fidei, Officio, ac de residentia.

C A P V T XII.

- 1 *Ætas 25. annorum inceptorum requiritur in eo, qui ad dignitatem, cui animarum cura subest, promoueri desiderat.*
- 2 *Ætas incipit à die natiuitatis. ibid.*
- 3 *Cura iurisdictionalis in dignitate facit vt ad illam requirantur 25. anni incepti.*
- 4 *Dignitas principalis in Collegiata requirit ætatem 25. annorum inceptorum.*
- 5 *Archidiaconi, qui oculi dicuntur Episcopi, in omnibus Ecclesijs vbi fieri potest, eligendi qui sint Magistri, &c.*
- 6 *Archidiaconi qui verè animarum cura, & omni prorsus iurisdictione carent, non tenentur esse Doctores.*
- 7 *Archidiaconi apud Hispanos nullam habent iurisdictionem.*
- 8 *Scholastica conferenda est Doctori, vel Magistro, aut Licentiato in Theologia, seu iure Canonico, alijs prouiso est nulla.*
- 9 *Decanus nullo Trid. decreto iubetur, vt necessariò sit Magister, siue Doctor, aut Licentiatus.*
- 10 *Dignitas principalis in Ecclesia collegiata exempta non debet necessariò conferri Licentiato.*
- 11 *Dignitates in Cathedralibus, quibus nulla est animarum cura, possunt habere minores 25. annis, dummodo non minores 22.*
- 12 *Canonici Regulares non comprehenduntur sub hoc decreto.*
- 13 *Coadiutor, & coadiutor possunt abesse tribus mensibus.*
- 14 *Anni viginti duo ad dignitates requisiti debent esse completi.*
- 15 *Dignitates in Collegiata prouidentur habentibus*

- 16 *atatem requisitam de iure communi.*
- 17 *Personatus habet quasdam prerogatiuas in Ecclesia post existentes in dignitate.*
- 18 *Doctores de professione fidei emittenda agentes.*
- 19 *Forma professionis fidei.*
- 20 *Professionem fidei emittere tenentur promouendi ad Episcopatus.*
- 21 *Pralati Regulares intra duos menses ab adepta possessione suæ præfecturæ ad emittendam fidei professionem tenentur.*
- 22 *Professionem fidei emittere non tenentur prouisus de parochiali, quæ olim habuit parochianos, sed nunc habere desit.*
- 23 *Professionem fidei emittere non tenentur qui non prouidentur de titulo parochiali, sed deputantur in parochijs ad exercendam curam animarum.*
- 24 *Terminus duorum mensum datus ad faciendam fidei professionem non currit prouisa, qui non accepit possessionem, quamuis per eum stet quominus illam adipiscatur.*
- 25 *Possessio pacifica requiritur vt quis teneatur intra duos menses post eam fidei professionem emittere.*
- 26 *Professionem fidei emittere tenentur tam facere debens etiam post duos menses ab adepta pacifica possessione.*
- 27 *Professionem fidei facere coram vicario sufficit etiam Episcopo non impedito.*
- 28 *Professione fidei se fecisse probare tenentur prouisus quando Ordinarius super illam inquirat ex officio.*
- 29 *Professionem fidei emittere tenentur prouisi siue per obitum, siue per resignationem, non tamen prouisus de coadiutoria illa durante.*
- 30 *Professionem facere tenentur prouisi de Dignitati*